Dosarul nr. 4-24092712-05-4r-17122024

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător: Alexei Rusacov

Curtea de Apel Sud, sediul Cahul

D E C I Z I E
În numele Legii

03 martie 2025 mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Sus, sediul Cahul
în componența:
Președintele completului, judecător: Natalia Bondarenco,
Judecătorii: Vitalie Movilă, Serghei Pilipenco,
În lipsa părților

judecând, în ordine de recurs, recursul declarat de avocata Olga Burea în interesele contravenientului Ursu Ivan împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 noiembrie 2024, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de avocata Burea Olga în interesele contravenientului Ursu Ivan împotriva deciziei agentului constatator Biroul Vamal Sud cu nr. DSV01001177 din 16 iulie 2024 emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01003679, întocmit la 16 iulie 2024 în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional,-

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul judiciar,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 16 iulie 2024 agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Sud, inspector principal al SPC Ignatiuc Octavian a întocmit în privința lui Ursu ivan proces-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01003679.

Temei de întocmire a procesului verbal a servit faptul că, *la 11.04.2024 la postul vamal Cahul (PVFI rutier) 3010, pe direcția „Intrare" în Republica Moldova s-a prezentat mijlocul de transport de marca „Mercedes Benz Sprinter 519 CDI" cu n/î *****, condus de cet. Ursu Ivan. În timpul verificării în sistemul informațional „FRONTIERA" a fost constatat că cet. Ursu Ivan anterior la data de 27.03.2023 a introdus pe teritoriul vamal al Republicii Moldova prin p/v Leuşeni (PVFI, rutier) unitatea de transport cu n/î ***** (IT), această fiind*

*declarată prin acțiune și plasată în regim vamal de admitere temporară în ordinea prevăzută de art. 184[1] Cod Vamal al RM cu obligația de a fi scos de pe teritoriul vamal al RM. Până în prezent u/t sus-menționată se află pe teritoriul vamal al RM, prin consecință termenul de admitere temporară de 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive de aflare pe teritoriul vamal al RM a fost încălcat, ceea ce contravine prevederilor art. 10 alin. (3) lit. c) din Legea 1569 din 20.12.2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice" persoanele fizice rezidente și cele nerezidente prin derogare de la prevederile art. 20 al Codului vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, au dreptul de a introduce pe teritoriul RM mijloace de transport auto, clasificate la pozițiile tarifare 8702, 8703, 8704 (cu o greutate în sarcina maximă de 5t), 8711 și remorcile atașate la acestea (poziția tarifară 8716), indiferent de termenul de exploatare a acestora, doar în cazul în care vor fi declarate prin acțiune și plasate în regim vamal de admitere temporară pe un termen de până la 180 zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive, cu achitarea vinietei și cu respectarea următoarelor condiții: lit. c) mijloacele de transport auto să fie scoase de pe teritoriul R. Moldova până la expirarea termenului acordat conform regimului vamal de admitere temporară. În conformitate cu art. 427 alin. 19 Cod Vamal nr. 95/2021 ,,Mijloacele de transport de uz privat, altele decât cele prevăzute la art. 319[1] pct. 3) lit. b), pot rămâne pe teritoriul vamal sub regim de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive". Reieșind din cele menționate se constată că cet. Ursu Ivan contrar normelor enunțate nu a respectat condițiile de derulare a regimului vamal de admitere temporară a unității de transport cu n/î ***** (IT) declarată prin acțiune.*

În urma analizei tuturor circumstanțelor cazului a constatat că în acțiunile cet. Ursu Ivan sunt prezente elemente constitutive ale contravenției prevăzute la art. 287 alin. (8) lit.b) Cod Contravențional al RM și anume ,,Omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și a altor valori, prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau introduse cu obligația de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal, pentru o perioadă mai mare de 30 de zile inclusiv".

Tot la data de 16 iulie 2024 a fost emisă decizia agentului constatator DSV01001177 prin care *Ursu Ivan a fost a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției imputate și i s-a aplicat sancțiune conform art.287 alin.(8) lit. b) Cod contravențional, sub formă de amendă în valoare de 1300 u.c., ceea ce constituie 65000 lei.*

În conformitate cu prevederile art. 46, 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional al RM, art. 318 alin. (5) din Legea nr. 95 din 24.08.2021 Cod vamal al RM, s-a obligat Ursu Ivan de a scoate de pe teritoriul Republicii Moldova

*u/t cu n/î ***** (IT), VIN Code *****, în termen de 30 zile de la data aducerii la cunoştinţă a prezentei decizii.*

Nefiind de acord cu decizia asupra cauzei contravenționale la data de 13 august 2024, avocata Burea Olga în interesele contravenientului Ursu Ivan a depus contestație prin care a solicitat instanței anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 16.07.2024, prin care Ursu Ivan a fost sancționat conform art.287 alin.(8) lit.b) Cod contravențional, invocând nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, din lipsa probelor.

Ulterior, avocata Burea Olga în interesele lui Ursu Ivan, prin intermediul SEDP, la data de 27.09.2024, a depus supliment la contestație prin care a solicitat încetarea procesului contravențional în privința lui Ivan Ursu în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale, potrivit art. 30 alin. (1) Codul contravențional, făcând referire la concluziile Curții Constituționale din Decizia din 05.03.2019 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi de la art. 30 alin. (5) din Codul contravențional.

Astfel, Curtea Constituțională a specificat la pct.23 și 24, că: *”Spre deosebire de cauzele penale, în cauzele contravenționale persoana învinuită de comiterea unei contravenții poate fi sancționată chiar de către autoritatea care are competența de a investiga fapta imputată. În funcție de competența autorității, sancțiunea poate fi impusă printr-un act administrativ care ia forma unei decizii, unui proces verbal etc. Deciziile (hotărârile) contravenționale, inclusiv cele emise de agenții constatatori în limitele competenței atribuite prin lege, constituie documente executorii [articolul 11 lit. c) din Codul de executare]. Cu toate acestea, actele administrative în discuție pot fi contestate în instanța de judecată în termen de 15 zile [articolul 448 alin. (4) din Codul contravențional]. Contestația suspendă executarea sancțiunii contravenționale [articolul 448 alin. (5) din Codul contravențional], fără a suspenda curgerea termenului de prescripție al răspunderii contravenționale, care poate fi suspendat doar dacă persoana care a săvârşit contravenția se sustrage de la procesul contravențional [articolul 30 alin. (7) din Codul contravențional]. Pct. 24”... deşi actul administrativ prin care se constată fapta contravențională și se aplică o sancțiune contravențională este un document executoriu, acesta nu poate fi considerat definitiv din momentul în care este întocmit, având în vedere faptul că trăsătura ”definitivatului” este caracteristică doar pentru hotărârile cu caracter jurisdicțional. Prin urmare, doar lipsa contestării în termen, însoțită de lipsa motivelor fundamentale pentru repunerea în termen, îi poate atribui deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale trăsătura definitivatului”.*

Autoarea contestației relevând și faptul că, în speță, fapta contravențională de care se face vinovat Ivan Ursu a fost comisă la data de 27.03.2023. Acest fapt a

fost menționat și de agentul constatator în referința sa din 16.09.2024. În termenul de 6 luni contravenientul era obligat scoată autoturismul din R. Moldova, care a expirat la 27.09.2023. Respectiv, începând cu 26.09.2023 a început a curge termenul de prescripție, care a expirat la 26.09.2024.

Făcând referire la prevederile art. 461, avocata indică că, în concordanță cu dispoziția art. 26 lit. d) din Codul contravențional, înlăturarea răspunderii contravenționale pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției are loc în cazul prescripției răspunderii contravenționale, iar conform art. 30 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an, care curge de la data săvârșirii contravenției și până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravențională.

Poziția primei instanțe.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 noiembrie 2024 s-a respins, ca neîntemeiată, contestația formulată de avocata Burea Olga în interesele lui Ursu Ivan împotriva deciziei agentului constatator al Biroului Vamal Sud emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.SVM01003679 din 16.07.2024, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.287 alin.(8) lit.b) Cod contravențional.

Solicitarea și argumentele recurentului.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 14 noiembrie 2024 avocata Burea Olga în interesele contravenientului Ursu Ivan a depus recurs prin care a solicitat admiterea recursului formulat, casarea integrală a Hotărârii Judecătoriei Cahul sediul Central din 6 noiembrie 2024 şi a rejudeca cauza, cu pronunţarea unei noi hotărâri, prin care a admite contestația depusă de către Ivan Ursu și a anula decizia agentului constatator din 16 iulie 2024 şi a înceta procesul contravenţional în privinţa Iui Ivan URSU în baza art 287 alin. (8) lit b) Cod contravenţional, în legătură cu expirarea termenului general de prescripţie a răspunderii contravenţionale.

În argumentarea poziției sale, avocata consideră că, decizia instanţei de fond este una contrară legii, deoarece instanţa de fond a interpretat şi aplicat art 11 Cod contravenţional într-un mod care nu reflectă corect voinţa legiuitorului, fiind o interpretare contrară principiile fundamentale ale dreptului contravenţional, inclusiv principiul legalităţii şi cel al proporţionalităţii.

Prin urmare, notează că, se impune prezenta cerere de recurs, prin care solicită instanţei de recurs admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii instanţei de fond, cu admiterea contestaţiei şi anularea deciziei agentului constatator din 16 iulie 2024 şi a înceta procesul contravenţional în temeiul intervenirii termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Invocă recurentul că, conform art. 466 lit h) Cod contravenţional. *Hotărârile judecătoreşti contravenţionale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, pentru temeiul reglementata la litera h) contravenientul a fost supus anterior răspunderii contravenţionale pentru această faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii contravenţionale, sau aplicarea sancţiunii a fost înlăturată de o nouă lege ori anulată de un act de amnistie, sau a intervenit decesul contravenientului ori împăcarea părţilor în cazul prevăzut de lege.*

În speță constată că, hotărârea instanțe este una incorectă, deoarece instanța de judecată eronat a interpretat prevederile art. 11 din Cod contravențional, calificând fapta comisă de Ursu Ivan drept o contravenție continuă.

Invocă că, concluzia instanței precum că, contravenția săvârșită de Ivan Ursu este una continuă, este absolut eronată şi contrară sensul prevăzut de legiuitor la art. 11 Cod contravențional. Susține că această contravenție nu se califică drept contravenție continuă, deoarece caracterul continuu presupune o acțiune sau inacțiune neîntreruptă. Respectiv instanța de fond a confundat, o simplă omisiune de nerespectare a termenului (care consumă fapta) cu situațiile de contravenție continuă care presupun desfășurarea repetată sau neîntreruptă a unei acţiuni contravenţionale. Mai mult, notează că, Codul Contravenţional nu prevede că orice nerespectare a unui termen se consideră contravenţie continuă.

A invocat recurentul că, în speța de față, fapta contravențională este o inacțiune omisivă - nerespectarea termenului de 180 de zile, care s-a consumat la data expirării termenului stabilit. Așa dar, Ivan Ursu avea obligația de scoate autoturismul din RM în termenul de 6 luni, care a expirat la 27.09.2023. Odată ce termenul de admitere temporară a expirat la 27 septembrie 2023, fapta s-a consumat şi nu există temei legal pentru a extinde caracterul faptei la o perioadă nedeterminată.

În concluzie, invocă că, contravenția imputată lui Ivan Ursu trebuia calificată drept o faptă consumată la expirarea termenului de admitere temporară, iar termenul de prescripție trebuia să înceapă să curgă de la această dată, adică 27 septembrie 2023, întrucât termenul general de prescripție este de un an, răspunderea contravențională a încetat la 26 septembrie 2024, ceea ce impune încetarea procesului contravențional.

Respectiv, în opinia recurentului, este evident că, începând cu 27.09.2023 a început a curge termenul de prescripție a răspunderii contravenționale, termen care a expirat la 26.09.2024. Având în vedere că, de la data săvârșirii contravenției de către Ivan Ursu şi până la data examinării cauzei contravenționale s-a scurs o perioadă de timp mai mare de un an, se impune încetarea procesului contravențional în legătură cu survenirea prescripției răspunderii contravenționale, or, expirarea termenului de prescripție înlătură răspunderea contravențională pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției.

Notează că, concluzia la care a ajuns judecătorul instanței de fond ignoră scopul termenului de prescripție, care este acela de a garanta siguranța juridică a persoanei şi de a limita răspunderea contravențională la un termen rezonabil, după care procesul încetează.

Accentuează că, în cazul de față, au trecut mai mult de 12 luni de la săvârșirea contravenției până la data examinării cauzei, ceea ce impune încetarea procesului contravențional pe motivul prescripției, conform art. 30 din Codul Contravențional. Extinderea nejustificată a caracterului continuu al contravenției este în detrimentul drepturilor procesuale ale contravenientului, creând o situaţie incertă şi nerespectând principiul proporţionalităţii.

Indică în concluzie recurentul că, contravenția imputată lui Ivan Ursu s-a materializat la data de 27 martie 2023, când vehiculul a fost introdus pe teritoriul Republicii Moldova, fiind plasat sub regim vamal de admitere temporară pentru 180 de zile. Acest termen a expirat la 27 septembrie 2023, data la care fapta de „nescoatere a vehiculului din ţară" s-a consumat. Prin urmare, începând cu 27 septembrie 2023, a început să curgă termenul de prescripție, iar acesta a expirat la 26 septembrie 2024. Lipsa oricărei acțiuni din partea contravenientului de la această dată arată că nu este o „activitate neîntreruptă", ci o singură acțiune omisivă, consumată la expirarea termenului de 180 de zile.

Un alt aspect de casare a actului judecătoresc invocat se referă la faptul că, instanța de fond nu a analizat nici un argument prezentat de către apărător privind nevaliditatea deciziei de sancționare. Argumentele formulate, cu referire la viciile esențiale ale procesului-verbal şi ale deciziei de sancționare emise de agentul constatator, care ar duce la nulitatea absolută a acestora, au fost trecute cu vederea de către instanţă. În speţă, instanţa a omis să analizeze încălcările evidente ale art. 443 alin. (1) şi art. 440 din Codul contravenţional, iar acest fapt denotă o lipsă de examinare temeinică a probelor şi circumstanţelor relevante, precum şi o ignorare a dreptului persoanei la un proces echitabil.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 468 alin. (1) al Codului contravenţional, „*recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărîrii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărîrea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)* ".

Din actele cauzei se constată că hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central, a fost pronunțată la data de 06 noiembrie 2024.

Recursul a fost declarat la data de 14 noiembrie 2024. Astfel, prin prisma normei enunțate, Completul de judecată reține că recursul a fost declarat în termen.

Procedura de citare a fost legal executată.

Conform art. 471 alin.(1), (2) Cod contravențional, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței*.

Pornind de la normele citate, părțile au fost notificate despre data examinării recursului, cu propunerea prezentării referinței la recurs până la data de 24 februarie 2025.

Referință la cererea de recurs nu a fost depusă.

Circumstanțele, prevăzute de art. 471 alin. (3) Cod contravențional nu au fost stabilite.

Aprecierea instanței de recurs.

Cercetând materialele dosarului, analizând argumentele recursului, Colegiul judiciar consideră că, recursul declarat de avocata Burea Olga în interesele contravenientului Ursu Ivan urmează a fi respins ca fiind nefondat cu menținerea hotărârii Judecătoriei Cahul sediul Central din 06 noiembrie 2024, din următoarele considerente.

Conform art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul Contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs este în drept să adopte decizia, prin care respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul, este nefondat.*

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanţa de fond a ţinut cont de cerinţele art. 458 al Codului contravenţional, care prevede că ”*la examinarea cauzei contravenţionale instanţa de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei precum şi alte circumstanţe ce au importanţă la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare*”.

Instanța de recurs conchide că, judecând prezenta cauza contravențională, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele şi în mod obiectiv circumstanțele cauzei şi a dat probelor administrate o apreciere legală.

Judecarea cauzei contravenționale în instanța de fond s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale, care reglementează procedura respectivă. Hotărârea contestată cuprinde circumstanțele de fapt și de drept stabilite, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind pronunțată în conformitate cu prevederile art. 462 din Codul contravențional, contrar argumentelor recurentului.

Astfel, potrivit materialelor cauzei contravenționale s-a constatat că, la 16 iulie 2024 de către agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Sud a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01003679. (f.d. 23)

Temei de întocmire a procesului verbal a servit faptul că, *la 11.04.2024 la postul vamal Cahul (PVFI rutier) 3010, pe direcția „Intrare" în Republica Moldova s-a prezentat mijlocul de transport de marca „Mercedes Benz Sprinter 519 CDI" cu n/î *****, condus de cet. Ursu Ivan. În timpul verificării în sistemul informațional „FRONTIERA" a fost constatat că cet. Ursu Ivan anterior la data de 27.03.2023 a introdus pe teritoriul vamal al Republicii Moldova prin p/v Leușeni (PVFI, rutier) unitatea de transport cu n/î ***** (IT), această fiind declarată prin acțiune și plasată în regim vamal de admitere temporară în ordinea prevăzută de art. 184[1] Cod Vamal al RM cu obligația de a fi scos de pe teritoriul vamal al RM. Până în prezent u/t sus-menționată se află pe teritoriul vamal al RM, prin consecință termenul de admitere temporară de 180 de zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive de aflare pe teritoriul vamal al RM a fost încălcat, ceea ce contravine prevederilor art. 10 alin. (3) lit. c) din Legea 1569 din 20.12.2002 cu privire la modul de introducere și scoatere a bunurilor de pe teritoriul Republicii Moldova de către persoane fizice" persoanele fizice rezidente și cele nerezidente prin derogare de la prevederile art. 20 al Codului vamal nr. 1149-XIV din 20 iulie 2000, au dreptul de a introduce pe teritoriul RM mijloace de transport auto, clasificate la pozițiile tarifare 8702, 8703, 8704 (cu o greutate în sarcina maximă de 5t), 8711 și remorcile atașate la acestea (poziția tarifară 8716), indiferent de termenul de exploatare a acestora, doar în cazul în care vor fi declarate prin acțiune și plasate în regim vamal de admitere temporară pe un termen de până la 180 zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive, cu achitarea vinietei și cu respectarea următoarelor condiții: lit. c) mijloacele de transport auto să fie scoase de pe teritoriul R. Moldova până la expirarea termenului acordat conform regimului vamal de admitere temporară. În conformitate cu art. 427 alin. 19 Cod Vamal nr. 95/2021 „Mijloacele de transport de uz privat, altele decât cele prevăzute la art. 319[1] pct. 3) lit. b), pot rămâne pe teritoriul vamal sub regim de admitere temporară pe o perioadă continuă sau întreruptă de 180 de zile într-un interval de 12 luni consecutive". Reieșind din cele menționate se constată că cet. Ursu Ivan contrar normelor enunțate nu a respectat condițiile de derulare a regimului vamal de admitere temporară a unității de transport cu n/î ***** (IT) declarată prin acțiune.*

În urma analizei tuturor circumstanțelor cazului a constatat că în acțiunile cet. Ursu Ivan sunt prezente elemente constitutive ale contravenției prevăzute la art. 287 alin. (8) lit.b) Cod Contravențional al RM și anume „Omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor, vehiculelor, obiectelor și a altor valori, prohibite introducerii pe teritoriul vamal al Republicii Moldova

sau introduse cu obligația de a fi scoase de pe teritoriul ei vamal, pentru o perioadă mai mare de 30 de zile inclusiv”.

Tot la data de 16 iulie 2024 a fost emisă decizia agentului constatator DSV01001177 prin care *Ursu Ivan a fost a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției imputate și i s-a aplicat sancțiune conform art.287 alin.(8) lit. b) Cod contravențional, sub formă de amendă în valoare de 1300 u.c., ceea ce constituie 65000 lei.*

*În conformitate cu prevederile art. 46, 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional al RM, art. 318 alin. (5) din Legea nr. 95 din 24.08.2021 Cod vamal al RM, s-a obligat Ursu Ivan de a scoate de pe teritoriul Republicii Moldova u/t cu n/î ***** (IT), VIN Code *****, în termen de 30 zile de la data aducerii la cunoștință a prezentei decizii. (f.d. 26)*

Nefiind de acord cu decizia asupra cauzei contravenționale la data de 13 august 2024, avocata Burea Olga în interesele contravenientului Ursu Ivan a depus contestație prin care a solicitat instanței anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 16.07.2024, prin care Ursu Ivan a fost sancționat conform art.287 alin.(8) lit.b) Cod contravențional, invocând nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, din lipsa probelor.

Ulterior, avocata Burea Olga în interesele lui Ursu Ivan, prin intermediul SEDP, la data de 27.09.2024, a depus supliment la contestație prin care a solicitat încetarea procesului contravențional în privința lui Ivan Ursu în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale, potrivit art. 30 alin. (1) Codul contravențional, făcând referire la concluziile Curții Constituționale din Decizia din 05.03.2019 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi de la art. 30 alin. (5) din Codul contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 noiembrie 2024 s-a respins, ca neîntemeiată, contestația formulată de avocata Burea Olga în interesele lui Ursu Ivan împotriva deciziei agentului constatator al Biroului Vamal Sud emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.SVM01003679 din 16.07.2024, pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art.287 alin.(8) lit.b) Cod contravențional.

Instanța de recurs consideră că, prima instanță corect a constatat că procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispozițiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

Astfel, instanța de fond întemeiat a considerat că, Ursu Ivan, ca titular al regimului de admitere temporară, avea obligația de a scoate mijlocul de transport de pe teritoriu până la împlinirea termenului de 180 zile, pentru a efectua

închiderea în termen a regimului de suspensiv. Însă, potrivit *informației despre traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova*, automobilul cu n/î *****, ultima dată a traversat frontiera de stat a Republicii Moldova la data de 27.03.2023 pe sensul de „intrare", fiind introdus pe teritoriul vamal al RM de Ursu Ivan (*f.d.36-37*), nefiind înregistrată o operațiune de „ieșire" până la emiterea deciziei de sancționare.

Completul de judecată reține că, potrivit *procesului-verbal de audiere din 11.04.2024*, în care sunt consemnate declarațiile persoanei în privința cărei a fost pornit proces contravențional - Ursu Ivan, și anume că nu a scos mașina în termen din țară pentru că a solicitat cerere de devamare prin Legea „Diaspora revine acasă" și încă nu a primit nici un răspuns *(f.d.34*) și *extrasului cu informații despre traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova*, potrivit cărui, automobilul cu nr./î ***** ultima data a traversat frontiera de stat a Republicii Moldova la data de 27.03.2023 pe sensul de „intrare", fiind introdus pe teritoriul vamal al RM de Ursu Ivan *(f.d.36-37*).

Potrivit art.29 alin.(5) Cod Vamal nr.1149/2000, Regimurile vamale suspensive, cu excepția tranzitului încheiat conform art.45, se încheie prin plasarea sub o altă destinație vamală fie a mărfurilor inițiale, fie a produselor compensatoare sau transformate.

Prin urmare, mijlocul de transport a fost introdus pe teritoriul Republicii Moldova în regim vamal de admitere temporară, care este un regim vamal suspensiv, acesta urma a fi închis prin plasarea mijlocului de transport în regim vamal definitiv, care la caz este scoaterea de pe teritoriul vamal sau importul definitiv prin achitarea tuturor taxelor, or cet.Ursu Ivan, ca titular al regimului de admitere temporară, poartă răspundere pentru inițierea, derularea și închiderea în termen a regimului inițiat.

Față de cele expuse, Completul de judecată reține că, acțiunile Biroului Vamal Sud au fost absolut legale privitor la sancționarea lui Ursu Ivan pentru comiterea contravenției prevăzută de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 1300 unități convenționale, echivalentul sumei de 65000 lei, cu obligația lui Ursu Ivan de a scoate de pe teritoriul Republicii Moldova u/t cu n/î ***** (IT), în termen de 30 zile de la data aducerii la cunoștință a prezentei decizii, deoarece după 180 zile de la data introducerii mijlocului de transport pe teritoriul Republicii Moldova a apărut obligația scoaterii automobilului de pe teritoriul Republicii Moldova sau vămuirii acestuia, iar sancțiunea fiind aplicată de către agentul constatator în limitele impuse de art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravenţional.

De asemenea, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, Completul de judecată reține că, acesta îndeplinește toate condițiile prevăzute de art. 443 din Codul contravențional.

Astfel, instanța de fond întemeiat a considerat că, la emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale și aplicarea sancțiunii contravenționale, prin care s-a dispus recunoașterea cet. Ursu Ivan vinovat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 287 alin.(8) lit.b) din Codul contravențional, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenției imputate.

În ceea ce privește argumentul recurentului privitor la încetarea procesului contravențional în privința lui Ursu Ivan, în legătură cu expirarea termenului general de prescripție a răspunderii contravenționale, potrivit art. 30 alin. (1) Codul contravențional, Completul de judecată reține ca fiind întemeiată poziția instanței de fond precum că fapta contravenientului reprezintă contravenție continuă. De asemenea, nici data introducerii mijlocului de transport pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, nici data de 27.09.2023 când a expirat termenul de 180 zile și a apărut obligația scoaterii automobilului de pe teritoriul Republicii Moldova sau vămuirii acestuia nu pot fi considerate ca punct de reper pentru calcularea termenului de prescripție. Or, contravenția continuă se consideră a fi consumată din momentul încetării activității contravenționale sau datorită survenirii unor evenimente care împiedică această activitate.

Reieșind din cele menționate, corect instanța a concluzionat că, contravenția prevăzută la art.287 alin.(8) lit.b) Cod contravențional, se caracterizează prin săvârșirea neîntreruptă, timp nedeterminat, a activității contravenționale, în speță - omiterea scoaterii de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a vehiculului introdus cu obligația de a fi scos de pe teritoriul ei vamal după expirarea a termenului de admitere temporară de 180 zile dintr-o perioadă de 12 luni consecutive, pentru o perioadă mai mare de 30 de zile.

În acest sens este de menționat faptul că, este eronată interpretarea recurentului precum că *contravenţia dată nu se califică drept contravenţie continuă, deoarece caracterul continuu presupune o acţiune sau inacţiune neîntreruptă, iar în opinia sa instanţa de fond a confundat, o simplă omisiune de nerespectare a termenului (care consumă fapta) cu situaţiile de contravenţie continuă care presupun desfăşurarea repetată sau neîntreruptă a unei acţiuni contravenţionale*. Or, se reține că contravenția comisă de Ursu Ivan prevăzută de art.287 alin.(8) lit. b) Cod contravențional în coroborare cu art.11 Cod contravențional este una continuă a fost constatată de agentul constatator la data de 16 iulie 2024.

Conform art.11 alin.(2) Cod contravențional, *(2) Contravenţia continuă se consumă în momentul încetării acţiunii sau inacţiunii contravenţionale sau al survenirii unor evenimente care împiedică această activitate*. Astfel, contravenția ar fi fost consumată doar la momentul scoaterii automobilului de pe teritoriul Republicii Moldova, ceea ce la caz nu s-a realizat.

Întemeiată este și aprecierea critică a argumentelor contravenientului făcută de instanța de fond precum că nu a scos din țară unitatea de transport cu nr/î ***** (IT) din motiv că a depus cerere de vămuire, însă nu a primit nici un răspuns, or acest fapt nu-l exonerează de răspunderea pentru comiterea faptei imputate.

Astfel, rezumând totalitatea temeiurilor de fapt și de drept specificate mai sus, instanța de fond întemeiat a considerat faptul că, avocata contravenientului nu a prezentat probe ce ar fi combătut circumstanțele stabilite de către agentul constatator.

Ținând cont de cele menționate, se desprinde necesitatea de a respinge ca nefondat recursul declarat de către avocata Burea Olga în interesele lui Ursu Ivan, cu menținerea hotărârii contestate.

În baza celor expuse, potrivit prevederilor art.465-468, 470-472, 473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravenţional, Completul de judecată –

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocata Burea Olga în interesele contravenientului Ursu Ivan.

Se menține hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06 noiembrie 2024, pronunțată în cauza contravențională la contestația depusă de avocata Burea Olga în interesele contravenientului Ursu Ivan împotriva deciziei agentului constatator Biroul Vamal Sud cu nr. DSV01001177 din 16 iulie 2024 emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție nr. SVM01003679, întocmit la 16 iulie 2024 în baza art. 287 alin. (8) lit. b) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: **Natalia Bondarenco**

Judecătorii: **Vitalie Movilă**

Serghei Pilipenco